

Ισχύς και Δίκαιο Δύσκολα Συμβαδίζουν

Η Τουρκία και η Ελλάδα έχουν ξεκινήσει επαφές για εξεύρεση λύσεων στα μεταξύ τους προβλήματα. Η πρώτη και σοβαρή διαφορά είναι ποία θεωρεί η κάθε χώρα προβλήματα προς επίλυση. Η χώρα μας δέχεται ότι με βάση το Διεθνές Δίκαιο(Δ.Δ) και το Δίκαιο της Θάλασσας(Δ.Θ.) θέλει να συζητήσει λύσεις για των καθορισμό των οικονομικών ζωνών στην θάλασσα, μεταξύ των δύο χωρών και όποιων άλλων θεμάτων που σχετίζονται άμεσα με αυτές. Η Τουρκία όμως θεωρεί ότι πριν από αυτό ή αυτά τα θέματα, υπάρχουν και άλλα θέματα προς επίλυση, τα σοβαρότερα των οποίων είναι αυτά της κυριαρχίας και αποστρατικοποίησης αρκετών νησιών μας στο Αιγαίο. Οι δύο αυτές προσεγγίσεις από μόνες τους, αν κάτι δεν αλλάξει, είναι σοβαρός λόγος οι συνομιλίες να τελματώσουν και το μόνο “κέρδος” να είναι ο χρόνος που θα διαρκέσουν και κατά τον οποίον υποτίθεται θα επικρατεί σχετική ηρεμία επί του πεδίου.

Η ανωτέρω τουρκική εξωτερική πολιτική έναντι της χώρας μας, αλλά και όχι μόνο, η οποία κάνει πολύ δύσκολη την ειρηνική και μέσω της διπλωματίας, επίλυσης των πραγματικών θεμάτων, είναι η απόλυτα διαφορετική πολιτική προσέγγιση σε σχέση με αυτήν της Ελλάδος. Η Χώρα μας θέλει η βάση επίλυσης των διαφορών που αποδέχεται, να είναι οι προβλέψεις του Δ.Δ. , του Δ.Θ. και οι Διεθνείς Συνθήκες. Η Τουρκία ενώ , επιφανειακά, δεν απορρίπτει αυτή την προσέγγιση, προσθέτει ότι δεν μπορούν να μη ληφθούν υπόψη και οι βασικές διαφορές μεταξύ των δύο χωρών , όπως το μέγεθος , ο πληθυσμός, η οικονομία, η γεωγραφική θέση και γενικά η “Γεωπολιτική Ισχύς”της. Είναι θιασώτες της προσέγγισης των Αθηναίων έναντι των Μηλίων το 416π.χ., όπως μας την άφησε ο Θουκυδίδης, ως αντιπαράθεση της ισχύος έναντι του δικαίου.

Το σύνολο του τουρκικού πολιτικού συστήματος , όπως και μεγάλο μέρος του τουρκικού λαού, είναι πεπεισμένοι ότι η χώρα τους είναι ήδη μία ισχυρή περιφεριακή δύναμη που συνεχώς αναπτύσσεται σε όλους τους τομείς, Απαιτούν από όλους ως τέτοια να την αντιμετωπίζουν και να την σέβονται. Και το σημαντικότερο, κατά τη γνώμη μου, η διακυβέρνηση Ερντογάν έχει περάσει βαθιά στην τουρκική κοινωνία την άποψη ότι η Τουρκία με τις Συνθήκες Λωζάνης(1923) και Παρισίων(1947) έχει αδικηθεί και πως έχει φτάσει ο καιρός αυτό να διορθωθεί. Αυτό δεν νομίζω ότι αλλάζει εύκολα και γρήγορα.

Για να επιβεβαιώσει την ανωτέρω πολιτική προσέγγιση , ο τότε εκπρόσωπος της τουρκικής προεδρίας , Ιμπραήμ Καλίν, περί το τέλος του 22, είχε δηλώσει, ότι η Ελλάδα “...δεν μπορεί να ανταγωνιστεί την Τουρκία και

πρέπει να ξέρει τα όρια της...” Και συνέχισε, για να γίνει απόλυτα κατανοητή η τουρκική εξωτερική πολιτική, “ Η Ελλάδα να επανακαθορίσει τι σχέσεις θα έχει με την Τουρκία, στο δικό της πλαίσιο ισχύος...” Ο νέος Διπλωματικός σύμβουλος του Ερντογάν, Ακιφ Τσαγκατάι Κιλίτς μεταξύ των άλλων, περί Κύπρου και Ανατολικής Μεσογείου, δήλωσε: “Δεν θα εγκαταλείψουμε ποτέ τα δικαιώματά μας που απορρέουν από το Δ.Δ. ή τα δικαιώματά μας σε σχέση με το μέγεθος της Τουρκίας ...” Δεν νομίζω ότι διαφαίνεται κάποια αλλαγή στην τουρκική προσέγγιση περί του τρόπου επίλυσης των διαφορών.

Ο τουρκικός τρόπος επίλυσης των διαφορών με την χώρα μας , θεωρώ πολύ δύσκολο , έως αδύνατο , να αλλάξει. Υπόψη ότι η χρήση της ισχύος έναντι του δικαίου δεν είναι τουρκική αποκλειστικότητα. Αυτό το γνωρίζουν οι τούρκοι πολιτικοί και κινούνται , μέχρι σήμερα, εντός των ορίων που τα συμφέροντα των μεγάλων δυνάμεων τους επιτρέπουν ή το δυτικό σύστημα ασφάλειας τους έχει ανάγκη. Ίσως η παρούσα επιδίωξη της τουρκικής διπλωματίας στην προσέγγιση με την Ελλάδα , είναι να κερδίσει τον χρόνο και τις ευκολίες που έχει ανάγκη η οικονομία τους, όπως και η επίδειξη των καλών τους προθέσεων, για να μαλακώσουν τις αντιρρήσεις των αμερικανών για τις ανάγκες της Πολεμικής τους Αεροπορίας. Να συζητάμε, αλλά να γνωρίζουμε ότι η Τουρκία θα αλλάξει μόνο όταν αναγκαστεί να σεβαστεί την συνολική ισχύ μας.

Αντιπρόεδρος (Ι)ε.α . Ευάγγελος Γεωργούσης

Επίτιμος Δκτης Δ.Α.Ε.

Μέλος Δ.Σ. ΕΛΙΑΜΕΠ